

Sygn. akt V KZ 3/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **J. K.** skazanego z art. 200 § 1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2017 r.
zażalenia skazanego
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 listopada 2016 r., sygn. akt II AKo [...]
w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynął osobisty wniosek skazanego J. K. o wznowienie postępowania w sprawie zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 23 stycznia 2007 r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 25 października 2006 r., sygn. akt II K [...].

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., odmówiono skazanemu przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania, jako obarczonego brakiem formalnym, polegającym na niesporządzeniu i niepodpisaniu go przed podmiot fachowy. Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany nie zgadzając się z jego treścią i zażądał wyznaczenia mu innego obrońcy w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, który nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. W niniejszej sprawie ten obowiązek nie został spełniony, a treść zażalenia wskazuje, że skarżący w swoim zażaleniu całkowicie pomija ten zasadniczy powód odmowy przyjęcia wniosku, natomiast nie wykazał, aby zaskarżone zarządzenie posiadało jakiegokolwiek wady natury faktycznej lub prawnej.

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że po złożeniu przez J. K. wniosku o wznowienie, zarządzeniem z dnia 7 września 2016 r., sygn. akt II AKo [...], wyznaczono temu skazanemu obrońcę z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie lub złożenia oświadczenia zgodnego z art. 84 § 3 k.p.k. (k. 12). Wyznaczony z urzędu obrońca złożył do akt sprawy opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania karnego w imieniu skazanego (k. 18).

Sąd Apelacyjny w [...] zarządzeniem z dnia 10 października 2016 r. (k. 23), na podstawie art. 120 § 1 k.p.k., wezwał J. K. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata ustanowionego z wyboru. J. K. odebrał przedmiotowe wezwanie 28 października 2016 r. (k. 25 v), co oznaczało, iż powinien powyższy brak uzupełnić nie później niż do dnia 4 listopada 2016 r. Skazany braku nie uzupełnił, co skutkowało wydaniem zaskarżonego zarządzenia.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że umożliwiono skazanemu skorzystanie z pomocy prawnej wyznaczonego obrońcy z urzędu, zaś fakt, że skazany nie był usatysfakcjonowany stanowiskiem wyrażonym w opinii nie narzuca konieczności wyznaczenia mu kolejnego adwokata z urzędu do badania podstaw wniosku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.